

ΠΟΤΕ ΚΑΙ ΠΟΥ ΜΠΑΙΝΕΙ ΚΟΜΜΑ

- Με το κόμμα χωρίζουμε πρωτίστως λέξεις **ασύνδετες** που ανήκουν στο ίδιο μέρος του λόγου:
Μας πρόσφερε ψωμί, σύκα, πορτοκάλια, κρασί.
- Χρησιμοποιούμε κόμμα για να χωρίσουμε όμοιες **προτάσεις ασύνδετες**:
Βγήκαμε από το σχολείο, πήραμε το δρόμο και σε λίγο φτάσαμε στην πλατεία.
- Στη **κλητική προσφώνηση** και όταν αυτή είναι μέσα στην πρόταση (παρένθετη προσφώνηση) το κόμμα μπαίνει πριν και μετά τη λέξη
Αννα, έλα γρήγορα. Γιατί, μπαμπά, τρέχεις;
- Χωρίζεται με κόμμα η **παράθεση** και η **επεξήγηση**:
Ο Φίλος μου, ο Κώστας, αγόρασε καινούριο κινητό.
- Χρησιμοποιούμε κόμμα μετά από βεβαιωτικό ή αρνητικό μόριο, επίρρημα ή επιρρηματική έκφραση στην **αρχή περιόδου**:
*Όχι, μη λες τίποτα.
Ναι, θα το έχω υπόψη μου.
Αντίθετα, ήμουν πολύ χαρούμενος.
Παρ' όλα αυτά, τίποτε δεν χάθηκε ακόμη*
- Στην αντιθετική σύνδεση των προτάσεων χρησιμοποιούμε συνήθως κόμμα. Δηλαδή πριν από λέξεις όπως **αλλά, ωστόσο, ενώ, παρόλο, μόνο που, μα** κλπ
Ήθελα να σπουδάσω, αλλά δεν είχα λεφτά.
- Στις **κύριες παρενθετικές προτάσεις**, πριν και μετά από αυτές
Η γνώση, πρόσθεσε ο καθηγητής, ανοίγει νέους ορίζοντες στη σκέψη μας.
- Στις **παρενθετικές φράσεις**
Η κατάσταση, κατά την άποψή μου, είναι πολύ δύσκολη.
- Στην **υποτακτική σύνδεση**:
 - **Πριν από τις δευτερεύουσες επιρρηματικές προτάσεις**, όταν η δευτερεύουσα πρόταση δηλώνει κάποια επιρρηματική σχέση (αιτία, χρόνο, υπόθεση κ.λπ.), π.χ. «Αυτό ήταν απαραίτητο, επειδή η περιοχή ήταν πολύ εκτεθειμένη σε πειρατικές επιδρομές.»
 - **Στις δευτερεύουσες ονοματικές προτάσεις**, βάζουμε κόμμα **μόνο** όταν αυτές έχουν θέση ονοματικού προσδιορισμού και ειδικότερα **επεξήγησης**, π.χ. «Φοβάμαι και τούτο, μήπως αποτύχω». Στις περιπτώσεις που οι ονοματικές προτάσεις έχουν θέση υποκειμένου, αντικειμένου ή κατηγορούμενου **δεν** βάζουμε κόμμα, π.χ. «Φοβάμαι μήπως αποτύχω»
 - Στις **δευτερεύουσες αναφορικές προτάσεις** βάζουμε κόμμα, όταν αυτές είναι α) **επιρρηματικές που προσδιορίζουν κάποιον όρο πλην του ρήματος**, π.χ. «Πήγα στο σπίτι, όπου γεννήθηκα», β) **ονοματικές επιθετικές προσθετικές/παραθετικές/μη περιοριστικές** (λειτουργούν ως επιθετικός προσδιορισμός στη λέξη που αναφέρονται και παραθέτουν μια λεπτομέρεια που δε θεωρείται απαραίτητη για τη διάκριση και τον επακριβή προσδιορισμό αυτής), π.χ. «Έχασα το κινητό, το οποίο μού χάρισε ο πατέρας μου».**Δε βάζουμε κόμμα** στις υπόλοιπες περιπτώσεις: α) στις επιρρηματικές που προσδιορίζουν άμεσα το ρήμα, π.χ. «Πήγαινε όπου θέλεις», β) στις ελεύθερες ονοματικές αναφορικές που έχουν θέση υποκειμένου, αντικειμένου ή κατηγορούμενου, π.χ. «Διάβασα όσα μου είπες», β) στις επιθετικές αναφορικές που είναι προσδιοριστικές/περιοριστικές (η πληροφορία αναγκαία για τον προσδιορισμό-κατανόηση της λέξης στην οποία αναφέρεται), π.χ. «Στην κατηγορία αυτή ανήκουν αριθμοί οι οποίοι είναι ζυγοί»